

32002R0889

L 140/2

SLUŽBENI LIST EUROPSKIH ZAJEDNICA

30.5.2002.

UREDBA (EZ) br. 889/2002 EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA**od 13. svibnja 2002.****o izmjeni Uredbe Vijeća (EZ) br. 2027/97 o odgovornosti zračnih prijevoznika u slučaju nesreća****(Tekst značajan za EGP)**

EUROPSKI PARLAMENT I VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o osnivanju Europske zajednice, a posebno njegov članak 80. stavak 2.,

uzimajući u obzir prijedlog Komisije ⁽¹⁾,uzimajući u obzir mišljenje Gospodarskog i socijalnog odbora ⁽²⁾,

nakon savjetovanja s Odborom regija,

u skladu s postupkom utvrđenim u članku 251. Ugovora ⁽³⁾,

budući da:

- (1) U okviru zajedničke prometne politike važno je osigurati primjerenu razinu naknade štete putnicima koji su sudionici zrakoplovnih nesreća.
- (2) Novom Konvencijom o ujednačavanju određenih pravila u međunarodnom zračnom prijevozu, potpisanoj u Montrealu 28. svibnja 1999., utvrđuju se nova globalna pravila o odgovornosti u slučaju nesreća u međunarodnom zračnom prijevozu koja zamjenjuju pravila Varšavske konvencije iz 1929. godine i njezine naknadne izmjene ⁽⁴⁾.
- (3) Varšavska će konvencija neodređeno vrijeme supostojati s Montrealskom konvencijom.
- (4) Montrealska konvencija propisuje režim neograničene odgovornosti u slučaju smrti ili ozljede putnika u zračnom prijevozu.
- (5) Zajednica je potpisala Montrealsku konvenciju i time potvrdila namjeru da ratifikacijom postane njezina stranka.

(6) Potrebno je izmijeniti Uredbu Vijeća (EZ) br. 2027/97 od 9. listopada 1997. o odgovornosti zračnih prijevoznika u slučaju nesreća ⁽⁵⁾ radi njezina usklađivanja s odredbama Montrealske konvencije i na taj način postići ujednačen sustav odgovornosti u međunarodnom zračnom prijevozu.

(7) Ova Uredba i Montrealska konvencija jačaju mjere zaštite putnika i o njima ovisnih osoba te ih se ne smije tumačiti na način koji bi umanjio njihovu zaštitu u odnosu na zakonodavstvo na snazi na dan donošenja ove Uredbe.

(8) Na unutarnjem zrakoplovnom tržištu ukinuta je razlika između domaćeg i međunarodnog prijevoza te je stoga primjereno uvesti istu razinu i vrstu odgovornosti u međunarodnom kao i domaćem prijevozu u Zajednici.

(9) U skladu s načelom supsidijarnosti poželjno je djelovanje na razini Zajednice kako bi se stvorio jedinstveni skup pravila za sve zračne prijevoznike Zajednice.

(10) Sustav neograničene odgovornosti u slučaju smrti ili ozljede putnika primjeren je u sklopu sigurnog i modernog sustava zračnog prijevoza.

(11) Zračni prijevoznik Zajednice ne smije se pozvati na odredbu članka 21. stavka 2. Montrealske konvencije, osim ako dokaže da šteta nije nastala zbog nesavjesnosti ili druge protupravne radnje ili propusta zračnog prijevoznika, njegovih službenika ili ovlaštenih predstavnika.

(12) Jedinstvene granice odgovornosti za gubitak, oštećenje ili uništenje prtljage i za štetu prouzročenu kašnjenjem, koje se primjenjuju na sva putovanja s prijevoznicima Zajednice osigurat će jednostavna i jasna pravila kako za putnike tako i za zračne prijevoznike te će putnicima omogućiti da odluče kada im je potrebno dodatno osiguranje.

⁽¹⁾ SL C 337 E, 28.11.2000., str. 68. i SL C 213 E, 31.7.2001., str. 298.

⁽²⁾ SL C 123, 25.4.2001., str. 47.

⁽³⁾ Mišljenje Europskog parlamenta od 5. travnja 2001. (SL C 21, 24.1.2002., str. 256.). Zajedničko stajalište Vijeća od 19. prosinca 2001. (SL C 58 E, 5.3.2002., str. 8.) i Odluka Europskog parlamenta od 12. ožujka 2002.

⁽⁴⁾ SL L 194, 18.7.2001., str. 38.

⁽⁵⁾ SL L 285, 17.10.1997., str. 1.

- (13) Različiti režimi odgovornosti koji bi se primjenjivali na različitim zračnim linijama njihovih mreža bili bi nepraktični za zračne prijevoznike Zajednice i zbunjujući za njihove putnike.
- (14) Poželjno je sudionicima nesreća i o njima ovisnim osobama pomoći u rješavanju kratkoročnih financijskih briga u razdoblju neposredno nakon nesreće.
- (15) Članak 50. Montrealske konvencije od stranaka zahtijeva da osiguraju primjereno osiguranje zračnih prijevoznika; prilikom primjene ove odredbe potrebno je uzeti u obzir članak 7. Uredbe Vijeća (EEZ) br. 2407/92 od 23. srpnja 1992. o licenciranju zračnih prijevoznika ⁽¹⁾.
- (16) Poželjno je da su svi putnici upoznati s osnovnim informacijama o pravilima u pogledu odgovornosti koja se primjenjuju na svakog putnika kako bi mogli, ako je potrebno, prije putovanja uzeti dodatno osiguranje.
- (17) Bit će nužno preispitati novčane iznose utvrđene u ovoj Uredbi kako bi se uzela u obzir inflacija i svaka izmjena granica odgovornosti u Montrealskoj konvenciji.
- (18) Ako su za provedbu onih točaka Montrealske konvencije koje nisu obuhvaćene Uredbom (EZ) br. 2027/97 potrebna dodatna pravila, države članice odgovorne su za donošenje takvih odredaba,
- (b) ‚zračni prijevoznik Zajednice‘ znači zračni prijevoznik s valjanom operativnom licencijom koju mu je izdala država članica u skladu s odredbama Uredbe (EEZ) br. 2407/92;
- (c) ‚osoba s pravom na naknadu štete‘ znači putnik ili svaka osoba koja ima pravo zahtijevati naknadu u ime tog putnika u skladu s primjenljivim pravom;
- (d) ‚prtljaga‘, osim ako je drukčije određeno, znači registrirana i neregistrirana prtljaga u smislu članka 17. stavka 4. Montrealske konvencije;
- (e) ‚SDR‘ znači posebno pravo vučenja u skladu s definicijom Međunarodnog monetarnog fonda;
- (f) ‚Varšavska konvencija‘ znači Konvencija o ujednačavanju određenih pravila za međunarodni zračni prijevoz, potpisana u Varšavi 12. listopada 1929., odnosno Varšavska konvencija, kako je izmijenjena u Haagu 28. rujna 1955., i Konvencija kojom se dopunjuje Varšavska konvencija, sastavljena u Guadalajari 18. rujna 1961.;
- (g) ‚Montrealska konvencija‘ znači ‚Konvencija o ujednačavanju određenih pravila u međunarodnom zračnom prijevozu‘, potpisana u Montrealu 28. svibnja 1999.

2. Pojmovi sadržani u ovoj Uredbi koji nisu definirani u stavku 1. odgovaraju pojmovima koji se koriste u Montrealskoj konvenciji.”;

DONIJELI SU OVU UREDBU:

Članak 1.

Uredba (EZ) br. 2027/97 mijenja se kako slijedi:

1. Naslov se zamjenjuje sljedećim:

„Uredba (EZ) br. 2027/97 o odgovornosti zračnih prijevoznika u pogledu zračnog prijevoza putnika i njihove prtljage”;

2. Članak 1. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 1.

„Ovom se Uredbom provode odgovarajuće odredbe Montrealske konvencije u pogledu zračnog prijevoza putnika i njihove prtljage te se utvrđuju određene dodatne odredbe. Područje primjene tih odredaba također se proširuje na zračni prijevoz unutar pojedine države članice.”;

3. Članak 2. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 2.

1. U smislu ove Uredbe:

- (a) ‚zračni prijevoznik‘ znači poduzeće za zračni promet s valjanom operativnom licencijom;

4. Članak 3. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 3.

1. Odgovornost zračnog prijevoznika Zajednice u pogledu putnika i njihove prtljage uređene su svim odredbama Montrealske konvencije koje se odnose na takvu odgovornost.

2. Obveza osiguranja utvrđena u članku 7. Uredbe (EEZ) br. 2407/92, u onoj mjeri u kojoj se ona odnosi na odgovornost za putnike, podrazumijeva obvezu zračnog prijevoznika Zajednice da se osigura do primjerene razine koja svim osobama s pravom na naknadu štete osigurava isplatu cjelokupnog iznosa naknade na koji imaju pravo u skladu s ovom Uredbom.”;

5. Umeće se sljedeći članak:

„Članak 3.a

Dodatni iznos koji, u skladu s člankom 22. stavkom 2. Montrealske konvencije, mogu zahtijevati zračni prijevoznici Zajednice, ako putnik u posebnoj izjavi izrazi želju za dostavom svoje prtljage do odredišta, temelji se na tarifi koja ovisi o dodatnim troškovima prijevoza i osiguranja dotične prtljage koji se plaćaju povrh troškova prtljage čiji se iznos procjenjuje najviše do granice odgovornosti. Tarifa je dostupna putnicima na zahtjev.”;

6. Članak 4. briše se;

⁽¹⁾ SL L 240, 24.8.1992., str. 1.

7. Članak 5. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 5.

1. Zračni prijevoznik Zajednice mora bez odlaganja, a u svakom slučaju najkasnije petnaest dana od dana utvrđivanja identiteta fizičke osobe s pravom na naknadu štete, isplatiti predujam razmjernan tegobama koje je ta osoba pretrpila i koji joj omogućuje ispunjavanje neposredne materijalne potrebe.

2. Ne dovodeći u pitanje stavak 1., predujam u slučaju smrti ne smije biti manji od 16 000 SDR-a po putniku čija je protuvrijednost izražena u eurima.

3. Predujam ne predstavlja priznanje odgovornosti te se može kompenzirati kasnijim iznosima isplaćenim na temelju odgovornosti zračnog prijevoznika Zajednice, no on je nepovratan osim u slučajevima propisanim u članku 20. Montrealske konvencije ili u slučaju kada je predujam bio isplaćen osobi koja nije imala pravo na naknadu štete.”;

8. Članak 6. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 6.

1. Svi zračni prijevoznici moraju prilikom prodaje zračnog prijevoza u Zajednici osigurati da su sažeci glavnih odredaba koje uređuju odgovornost prema putnicima i njihovoj prtljagi, uključujući rokove za podnošenje tužbe za naknadu štete i mogućnost davanja posebne izjave o prtljagi, dostupni putnicima na svim prodajnim mjestima, uključujući telefonsku prodaju i internetsku prodaju. Kako bi udovoljili ovom zahtjevu za pružanje informacija, zračni prijevoznici Zajednice koriste obavijest iz Priloga. Takav sažetak ili obavijest ne može poslužiti kao osnova za zahtjev za naknadu štete niti se može koristiti za tumačenje odredaba ove Uredbe ili Montrealske konvencije.

2. Osim zahtjeva za pružanje informacija iz stavka 1., svi zračni prijevoznici moraju u pogledu zračnog prijevoza koji se obavlja ili prodaje u Zajednici svakom putniku izdati pisanu obavijest o:

- granici odgovornosti prijevoznika koja vrijedi za dotični let, u slučaju smrti ili ozljede, ako takva granica postoji,
- granici odgovornosti prijevoznika koja vrijedi za dotični let, u slučaju uništenja, gubitka ili oštećenja prtljage kao i upozorenje na to da putnik mora prilikom registracije prtljage upozoriti zračnog prijevoznika na svu prtljagu čija vrijednost premašuje taj iznos, ili mora prtljagu u cijelosti osigurati,
- granici odgovornosti zračnog prijevoznika koja vrijedi za dotični let u slučaju štete zbog kašnjenja.

3. Kada prijevoz u cijelosti obavljaju zračni prijevoznici Zajednice, granice koje su navedene u skladu sa zahtjevima

za pružanje informacija iz stavaka 1. i 2. jesu granice utvrđene ovom Uredbom, osim u slučaju kada zračni prijevoznik Zajednice dobrovoljno primijeni više granice. Na sav prijevoz koji obavljaju zračni prijevoznici izvan Zajednice primjenjuju se stavci 1. i 2. samo u pogledu prijevoza u Zajednicu, iz nje ili u njoj.”;

9. Članak 7. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 7.

Komisija će najkasnije u roku tri godine od početka primjene Uredbe (EZ) br. 889/2002 (*) sastaviti izvješće o primjeni ove Uredbe. Komisija će posebno ispitati potrebu za preispitivanjem iznosa navedenih u odgovarajućim člancima Montrealske konvencije u svjetlu gospodarskog razvoja i obavijesti depozitara ICAO-a.

(*) SL L 140, 30.5.2002., str. 2.”;

10. Dodaje se sljedeći Prilog:

„PRILOG

Odgovornost zračnog prijevoznika prema putnicima i njihovoj prtljazi

Ova informativna obavijest predstavlja sažetak pravila o odgovornosti koju primjenjuju zračni prijevoznici Zajednice kako je propisano zakonodavstvom Zajednice i Montrealskom konvencijom.

Naknada štete u slučaju smrti ili ozljede

Nikakva financijska ograničenja nisu određena za odgovornost u slučaju ozljede ili smrti putnika. Zračni prijevoznik ne može osporavati zahtjeve za naknadu štete u slučaju kada se radi o šteti do iznosa od 100 000 SDR-a (približna protuvrijednost u lokalnoj valuti). U slučaju iznosa većih od navedenog, zračni prijevoznik može osporavati zahtjev dokažujući da nije postupao nesavjesno ili da nije na neki drugi način kriv.

Predujmovi

U slučaju smrti ili ozljede putnika, zračni prijevoznik mora u roku od 15 dana od identifikacije osobe s pravom na naknadu štete isplatiti predujam koji je potreban za pokrivanje njezinih neposrednih ekonomskih potreba. U slučaju smrti putnika ovaj predujam ne smije biti niži od 16 000 SDR-a (približna protuvrijednost u lokalnoj valuti).

Kašnjenja putnika

U slučaju kašnjenja putnika, zračni je prijevoznik odgovoran za štetu, osim ako je poduzeo sve razumne mjere kako bi izbjegao štetu ili ako nije bilo moguće poduzeti takve mjere. Odgovornost za kašnjenje putnika ograničena je na 4 150 SDR-a (približna protuvrijednost u lokalnoj valuti).

Kašnjenje prtljage

U slučaju kašnjenja prtljage, zračni je prijevoznik odgovoran za štetu osim ako je poduzeo sve razumne mjere kako bi izbjegao štetu ili ako nije bilo moguće poduzeti takve mjere. Odgovornost za kašnjenje prtljage ograničena je na 1 000 SDR-a (približna protuvrijednost u lokalnoj valuti).

Uništenje, gubitak ili oštećenje prtljage

Zračni je prijevoznik odgovoran za uništenje, gubitak ili oštećenje prtljage do iznosa od 1 000 SDR-a (približna protuvrijednost u lokalnoj valuti). U slučaju registrirane prtljage, zračni je prijevoznik odgovoran čak i ako nije kriv, osim ako je prtljaga bila neispravna. U slučaju neregistrirane prtljage, prijevoznik je odgovoran jedino ako je kriv.

Više granice odgovornosti za prtljagu

Putnik ima pravo na višu granicu odgovornosti ako najkasnije u trenutku registracije za let da posebnu izjavu i plati dodatnu priložbu.

Pritužbe na prtljagu

Ako je prtljaga oštećena, izgubljena ili uništena, ili ako kasni, putnik mora što je prije moguće zračnom prijevozniku poslati pisanu pritužbu. Ako je oštećena registrirana prtljaga, putnik mora podnijeti pisanu pritužbu u roku od sedam dana, a u slučaju kašnjenja prtljage u roku dvadeset jednog dana. U oba slučaja rok počinje teći od dana kada mu je prtljaga bila dostavljena.

Odgovornost ugovornih prijevoznika i stvarnih prijevoznika

Ako zračni prijevoznik koji stvarno obavlja prijevoz istodobno nije i ugovorni zračni prijevoznik, putnik ima pravo podnijeti pritužbu na jednog od njih ili podnijeti zahtjev za naknadu štete protiv jednog od njih. Ako je na karti naznačeno ime ili kod zračnog prijevoznika, taj je zračni prijevoznik ugovorni prijevoznik.

Rok za podnošenje tužbe

Tužba za naknadu štete mora se podnijeti u roku dvije godine od dana dolaska zrakoplova ili od dana kada je zrakoplov trebao sletjeti.

Osnova za informacije

Gore navedena pravila temelje se na Montrealskoj konvenciji od 28. svibnja 1999. koja se u Zajednici provodi pomoću Uredbe (EZ) br. 2027/97 (kako je izmijenjena Uredbom (EZ) br. 889/2002) i nacionalnog zakonodavstva država članica."

Članak 2.

Ova Uredba stupa na snagu na dan objave u *Službenom listu Europskih zajednica*.

Primjenjuje se od dana njezina stupanja na snagu ili od dana stupanja na snagu Montrealske konvencije za Zajednicu, ovisno o tomu što nastupi kasnije.

Ova je Uredba u cijelosti obvezujuća i izravno se primjenjuje u svim državama članicama.

Sastavljeno u Bruxellesu 13. svibnja 2002.

Za Europski parlament
Predsjednik
P. COX

Za Vijeće
Predsjednik
J. PIQUÉ I CAMPS